

Cupa morții

Daniel Vișan-Dimitriu

Ziua fără tine mi-a părut
mohorâtă și atât de lungă,
de simțeam un dor necunoscut,
sufletul voind să mi-l străpungă.

Îmi părea că soarta mi-a întins
cupa cu amarnica otravă
care, spre abisuri, m-a împins,
pentru-a suferințelor izbavă.

M-am simțit trecând un ultim râu,
cu monezi ce-mi apăsau pe pleoape,
într-un ritm de barcagiu molâu,
ce vâslea spre hăul dintre ape.

Ziua fără tine a trecut ...
Ducă-se! – căci tu ai apărut.